

El pol social de l'Olot dels 80, en retrats

"Olot Fotografia" exposa 50 retrats fets per Josep Maria Melcior entre els anys 1980 i 1988 al Museu de la Garrotxa

L'escultora Rosa Serra (Vic, 1944) al seu estudi d'Olot.

OLOT | XAVIER VALERI

El batec polític i cultural de la societat olotina dels vuitanta sorgia de les desenes de persones que conduïen l'energia d'aquella societat. Pintors, escultors, músics, polítics, escriptors i periodistes feien possible el ressorgiment social català. Josep Maria Melció i Pujol (Banyoles, 1935-Olot, 2013) retratava els protagonistes d'aquell moviment emergent. Ho feia per a les revistes culturals Gra de Fajol i Vitrina, en les quals els agents culturals i polítics de la

dècada difonien les idees progressistes d'un temps en què tot anava endavant.

Els retrats fets per Josep Maria Melció (conegut com a mossèn Mel) s'exposen a la sala oberta del Museu Comarcal de la Garrotxa en el context de "Olot Fotografia". A l'entrada, només hi ha una breu nota biogràfica de Melció i la resta són retrats, amb una data a sota. A vegades, les imatges són de persones que han deixat l'existència, però no el record i en d'altres s'hi mostren en un moment àlgid de l'aspecte físic.

Hi ha Joan Casellas (Olot, 1957-84) i Josep Puigbó (Olot, 1958) en plena feina de difusió de l'actualitat. Als estius dels 80. En el temps de Ràdio Olot i de Ràdio Costa Brava, una de les novetats importants era la presència a Maià de Montcal del ministre de Sanitat i Consum, Ernest Lluch (Vilassar de Mar, 1937-Barcelona, 2000). Lluch va ser retratat per mossèn Mel. Hi apareix, ben jove i amb els llibres amuntegats damunt d'una finestra, perquè els necessitava a prop.

En llibres només pensava Alexandre Cuéllar (Olot, 1913-Olot, 2006). Els seus no eren per canviar el món, només per explicar-lo. Esbrinar i exposar el passat més immediat en negre sobre blanc era la intenció de Jordi Pujiula (1947-2011). Un passat que es pot arribar a entendre fins molt enllà a través d'Antoni Noguera i Massa (Girona-1923). Fins va fotografiar el lingüista Antoni Maria Badia Margarit (Barcelona, 1920). La llengua catalana a Olot, en el temps que Melció va fer el retrats era difosa per Teresa Planagumà (1958-2005).

Al temps en què Melcior feia els retrats la plàstica recuperava la importància que havia tingut a la dècada dels trenta. Una jove Rosa Serra (Vic, 1944) modelava unes figures estilitzades i fines que 30 anys després decoren les places de Dubai, de Seül, Lausana o Bilbao. La ciutat del Nerbión és on va desenvolupar la seva obra Lluís Badosa (Sant Joan les Fonts, 1944). Badosa va tornar a trobar a Bilbao les estructures industrials que havia xopat al seu poble natal.

Tanmateix, el que més li agradava a Melcior era retratar la vida a l'Alta Garrotxa. Així doncs, no hi falten Alfons Faig (1905-Olot, 1997) i Pere Sala (Beget, 1917- Camprodon, 1993). Melció també hi té un retrat, amb la màquina al coll i amb el somris al rostre.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2014/08/22/pol-social-lolot-dels-80/684189.html?utm_source=rss